

Min uppväxt i Arabia

Amanda Ayoade

Jag har bott i Arabia hela mitt liv, alltså i nästan 13 år. Till och med i samma lägenhet, Med min mamma och min tvillingsyster. Min pappa dog när jag var ett år. Jag har nästan inga minnen av honom, jag vet bara sånt som min mamma har berättat. Så vi tre har bott ensamma i samma lägenhet sedan dess. Våra tre år yngre kusiner har bott i lägenheten ovanför oss sen jag var fyra. Dom är också tvillingsystrar. Deras familj och vår är mer som en stor familj, vi äter ofta tillsammans och vi träffas nästan varje dag.

Jag tycker Arabia är ett bra ställe att bo på. Jag har alltid trivts här, för det finns så mycket att göra. Jag tycker om att alla får vara på innergårdarna, också dom som inte bor där. det var först förra året jag fick veta att det inte är så på alla ställen. Tillexempel i Kottby, där är det ju egentligen förbjudet att leka på andras gårdar. För mig är Arabia som en stor barn-stad, där alla kan leka med varandra, oavsett var man bor. Det finns så mycket att göra i Arabia. Det finns fotbollsplan, volleybollplan, tennisplan och korgbollsplan. det blir aldrig tråkigt! Det finns också många olika slags gårdar här, med roliga gungor och klätterställningar.

Eftersom vi har en hund går jag ofta på promenader här i Arabia. Jag älskar att det finns en stor strand där alla kan gå och leka på. Det är så stort och platt att man kan se långt över stranden och havet. Jag tycker det är bra att man har lämnat stranden utan att låta bilar köra på den, då blir det lugnt och det hörs inte en massa bil-ljud. Det blåser ganska mycket i Arabia eftersom havet ligger så nära, men det är också en bra sak, speciellt på somrarna då det är hett. Jag älskar att vakna på morgonen och kunna titta ut över havet, det gör mig på gott humör och jag blir sugen på att gå ut. Arabia är också ett väldigt hundvänligt ställe. Det är roligt att gå på promenader i Arabia, eftersom man lär känna nya människor då hundarna hälsar på varandra.

Jag har spelat fotboll i laget Toukolan Teräs sen jag var tio år gammal. Det var min bästa väns pappa som grundade juniorlaget. På första träningen var vi fem spelare och tre tränare. Vi tränar på Arabias fotbollsplan. Det tar fem minuter att gå till träningarna från oss. På vår första match var det svårt att samla ihop tillräckligt med spelare, men vi lyckades. Matchen slutade 15–0, vi förlorade, andra matchen förlorade vi 14–1. Men nu har vi blivit 20 spelare och vi vinner dom flesta matcherna.

I Arabia finns det massor olika vilddjur, harar, rävar, gäss och uttrar. En gång trodde vi att det var en hund som höll på att drunkna i vattnet, men det visade sig vara en säl.

På ettan och tvåan gick jag i en skola som var ungefär 50 meter ifrån vårt hus, det var lätt och bra. Vi var alla jättebra vänner med varandra och vi lekte alltid alla tillsammans på rasten eftersom vi bara var tio elever på hela klassen. Många av lektionerna tillbringade vi ute på olika sätt, det var roligt. På trean började vi i skolan i Kottby, då delades vi in i två klasser, a och b. Alla mina bästa vänner blev på klass a, och jag, min syster och tre andra elever hamnade till klass b. A-klassen har alltid varit den lugnare och tystare klassen, och vår klass har alltid varit den vildare klassen som alla elever vill komma till, för att det på något vis alltid lyckas bli roligt i vår klass. Nästa år kommer jag gå på sjuan i Åshöjden och hela vår nuvarande klass kommer splittras till sex nya klasser, och alla kommer få många nya vänner. Det ser jag framemot!

Amanda Ayoade

Kottby 6B